

ΕΝΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΠΛΑΝΙΕΤΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ: Ο ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ!

Διαλύοντας κάθε αυταπάτη των αφελών που έλπιζαν σε μια άλλη διαχείριση της πολιτικής εξουσίας από το ΠΑΣΟΚ, ο παρασημοφορημένος από τις μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ Χρυσοχοϊδης, νέος ύπατος των πραιτωριανών σωμάτων ασφαλείας, παίρνοντας τη σκυτάλη από τον προκάτοχό του Μαρκογιαννάκη εξαπέλυσε αμέσως αστυνομικές επιδρομές και πογκρόμ επιβάλλοντας καθεστώς κατοχής στους δρόμους των Εξαρχείων. Ο δε Βούγιας, ανθύπατος του υπουργείου Καταστολής (κατ'έυφημισμό "υπουργείο Προστασίας του Πολίτη") δήλωσε σχετικώς: "δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν εστίες ανομίας στην πόλη" προοιωνίζοντας νέες επιδρομές και πογκρόμ οπουδήποτε υπάρχουν εστίες κοινωνικής αντίστασης. (Να θυμίσουμε ότι ο ανθύπατος, στις 10/5/2005, είχε εγκλωβιστεί από δεκάδες αναρχικούς στο Πολυτεχνείο, μαζί με τους Βενιζέλο και Βερελή που είχαν μπει μέσα στο χώρο του άσυλου με συνοδεία ένοπλων μπάτσων από τους οποίους ο ένας άρχισε να πυροβολεί τραυματίζοντας έναν αγωνιστή).

Για όσους λοιπόν δεν έχουν αυταπάτες, αυτά που συμβαίνουν τώρα στα Εξάρχεια δεν ήρθαν ως κεραυνός εν αιθρίᾳ ή κάτι απομονωμένο από τα συμβαίνοντα γενικότερα στην πόλη. Είχαν μάλιστα προαναγγελθεί από μήνες και είναι η συνέχεια όσων συνέβαιναν τον προηγούμενο καιρό πραγματώνοντας μέρος από όσα επαπειλούνταν με βάση το δόγμα της "μηδενικής ανοχής".

Το καλοκαίρι, ο τότε υπουργός Μαρκογιαννάκης είχε απειλήσει μεταξύ άλλων ότι θα επιτεθεί όχι μόνο στα Εξάρχεια αλλά και στις καταλήψεις, όπου υπάρχουν τέτοιες σε όλη την έκταση της χώρας, και είχε λάβει τη συναίνεση του ΠΑΣΟΚ διαμέσου του σημερινού υπουργού Χρυσοχοϊδη ο οποίος μετά τις εκλογές ανέλαβε ο ίδιος να πρωθήσει και να αναπτύξει τον κρατικό κατασταλτικό σχεδιασμό που στοχεύει σε βάθος χρόνου.

Είχε προηγηθεί άλλωστε, λίγες μέρες πριν τις εκλογές, η κατασταλτική μεθόδευση της υποτιθέμενης "γιάφκας" του Χαλανδρίου, όπου παρά την ανυπαρξία αποδεικτικών στοιχείων και με μόνο ουσιαστικό στοιχείο ενοχής τις κοινωνικές σχέσεις και γνωριμίες μεταξύ τους, υπήρξαν 4 νεολαίοι που συνελήφθησαν, από τους οποίους 3 προφυλακίστηκαν, και άλλοι 6 που καταζητούνται παρουσιαζόμενοι στα ΜΜΕ σαν τρόπαια μιας δήθεν "αντιτρομοκρατικής" επιτυχίας της αστυνομίας. Μια ακόμη κατασταλτική μεθόδευση εντυπωσιασμού και επίδειξης πυγμής στην προοπτική μιας συνολικότερης και βαθύτερης επίθεσης στους αντιστεκόμενους για την επιβολή στην κοινωνία ενός ολοκληρωτικού Καθεστώτος Έκτακτης Ανάγκης.

Πέρα όμως από τις αφορμές της η πραγματική αιτία της εντεινόμενης γενικότερα επίθεσης της αστυνομίας και ειδικότερα της κατοχής των Εξαρχείων βρίσκεται στο "Δεκέμβρη". Και όχι απλώς ως ανταπάντηση σε αυτόν που συνέβη ήδη έναν χρόνο πριν αλλά σε αυτόν το νέο "Δεκέμβρη" που έχουν κάθε λόγο να φοβούνται ότι θα ξεσπάσει. Οι τωρινές επιχειρήσεις ήταν ήδη προσχεδιασμένες πριν αρχίσει καν η νέα διακυβέρνηση και έρχονται ως συνέχεια και συμπλήρωμα των αστυνομικών επιχειρήσεων για τη βίαιη "κάθαρση" του κέντρου από τους μετανάστες χωρίς χαρτιά και τον ασφυκτικό έλεγχο της πόλης. Επιχειρήσεις "σκούπα" που συνεχίζονται με αμείωτη ένταση στην πόλη με επίκεντρο την περιοχή Ομόνοιας και με εκαποντάδες συλλήψεις, βίαιες προσαγωγές και ξυλοδαρμούς. Και αυτές οι τωρινές επιχειρήσεις των τελευταίων 10 ημερών στα Εξάρχεια είναι μέρος της ευρύτερης αντεξεργετικής εκστρατείας που έχει εξαπολύσει το κράτος προσπαθώντας να ανακαταλάβει όσο το δυνατόν περισσότερο από το έδαφος που έχει χάσει πολιτικά και κοινωνικά με την εξέγερση του Δεκέμβρη αλλά και όλα τα χρόνια αγώνα που προηγήθηκαν. Μια εκστρατεία για να αντιμετωπίσει προληπτικά τις επαπειλούμενες εξεγέρσεις που ελλοχεύουν παντού και να κατευνάσει τις αγωνίες των αφεντικών και των λακέδων τους για κείνη τη μοναδική γεύση τη ήττας και φόβου που ένιωσαν, και είχαν δεκαετίες να νιώσουν, από τον μαζικό κι ανεξέλεγκτο ξεσηκωμό νεολαίων και αποκλεισμένων το Δεκέμβρη.

Η αστυνομική κατοχή των Εξαρχείων και τα πογκρόμ ελέγχων και προσαγωγών θα γίνονταν ανεξαρτήτως τού ποιος θα ήταν νικητής των εκλογών γιατί είναι κάτι περισσότερο από μια ανακλαστική κίνηση, ένα κομματικό σχέδιο ή μια προσωπική επιλογή του εκάστοτε προϊστάμενου των σωμάτων ασφαλείας. Είναι μέρος ενός κρατικού καθαυτό πολιτικού σχεδιασμού γενικευμένης καταστολής κι όχι ενός στενά αστυνομικού και περιορισμένου στα Εξάρχεια. Αυτό καταδεικνύουν επίσης οι συλλήψεις οκτώ διαδηλωτών που έγιναν στο μεταξύ, στην πορεία της 17ης Οκτώβρη στη Νίκαια -για τη συγκαλυμένη δολοφονία του 25χρονου μετανάστη Μοχάμεντ Καμράν Ατίφ από βασανιστήρια στο Α.Τ. Νίκαιας- και η απόδοση σε πέντε από τους συλληφθέντες κατηγοριών σε βαθμό κακουργήματος με βάση το νέο ιδιώνυμο, τον λεγόμενο "κουκουλονόμο".

Γι'αυτό άλλωστε και προκηρύχθηκαν οι εσπευσμένες εκλογές από την υπό κατάρρευση μετά το Δεκέμβρη κυβέρνηση της ΝΔ. Για να επιβληθεί το κράτος και να χτυπήσει τις κοινωνικές αντιστάσεις αποτελεσματικά έπρεπε να αποσπασθεί η μέγιστη δυνατή ανανέωση της συναίνεσης στα ράκη του πολιτικού συστήματος που χτυπήθηκε σκληρά από το Δεκέμβρη κι έχει περιπέτει σε ανυποληψία, καθώς επίσης να γίνει μια ακόμη προσπάθεια θεσμικής ενσωμάτωσης κι αντιπροσώπευσης των κοινωνικών αντιθέσεων τις οποίες το πολιτικό σύστημα παλεύει να ελέγχει μέσα από μια ποικιλία διαφόρων αποχρώσεων φορέων κι ιδεολογημάτων πολιτικής εξαπατάσης. Άλλα δεν πλανώνταν όπως αποδείχτηκε πλάνη οικτρά μόνον όσοι νόμιζαν ότι μετά τις εκλογές και την άνοδο του ΠΑΣΟΚ θα πάγωναν ή θα μετριάζονταν οι αντιεξεργετικοί κατασταλτικοί σχεδιασμοί, πλανώνται επίσης από την άλλη κι όλοι όσοι σήμερα νομίζουν ή ευελπιστούν ότι οι ακηδεμόνευτοι κοινωνικοί αγώνες τελικά θα ανακοπούν, θα γονατίσουν και θα νικηθούν.

Η κατοχή των Εξαρχείων δεν είναι παρά ένα μόνο, συγκεκριμένο μέρος της κλιμακούμενης και ολομέτωπης επίθεσης στα κοινωνικά κομμάτια των φτωχών και των αντιστεκόμενων ανθρώπων, νεολαίων, άνεργων, εργαζόμενων, μεταναστών. Και με τις "εκκαθαριστικές επιχειρήσεις" στη συνοικία των Εξαρχείων το κράτος επιχειρεί να διαμορφώσει τους όρους μιας κατεχόμενης κι ασφυκτικά επιτηρούμενης ζώνης γιατί θέλει να ελέγχει ευρύτερα κι αποτελεσματικά τους δρόμους της πόλης που λίγους μήνες πριν δονούνταν από την εξέγερση.

Η επιλογή βέβαια δεν είναι καθόλου τυχαία, μιας και τα Εξάρχεια, μια συνοικία στην καρδιά της Αθήνας και δίπλα στα πανεπιστήμια -τα οποία με τους διαμορφωμένους κοινωνικά όρους του ασύλου αποτελούν ένα ακόμη διαχρονικό αγκάθι για την εξουσία- δεν είναι μόνο ο χώρος μιας έντονης αντιεξουσιαστικής κοινωνικοπολιτικής δραστηριότητας με μεγάλη ιστορικότητα, αλλά είναι και εκείνος ακριβώς ο χώρος απόπου ξεκίνησε κι εξαπλώθηκε στην πόλη η εξέγερση, το βραδύ της 6ης Δεκέμβρη 2008, όταν η αστυνομία με τα χέρια του μπάτσου Κορκονέα δολοφόνησε εν ψυχρώ τον 15χρονο Αλέξη Γρηγορόπουλο.

Ωστόσο, επειδή ακριβώς ο αγώνας στα Εξάρχεια και γενικότερα στην κοινωνία έχει ιστορία και δεν ξεκίνησε χθες, έχουμε κάθε λόγο να αντλούμε από αυτήν την ιστορία και να μην παραδοθούμε στη λήθη ούτε να παραμερίσουμε όσα μας έμαθε για το πως και με ποιους να αγωνιζόμαστε μαζί, μόνο και μόνο γιατί ο Χρυσοχοϊδης παίζει στρατέγκο με τα μπτλέ και πράσινα στρατιωτάκια του στους δρόμους των Εξαρχείων.

Ο κοινωνικός αγώνας δεν αρχίζει και δεν τελειώνει στα Εξάρχεια. Και γι αυτό δεν μπορεί ο αγώνας ενάντια στην αστυνομοκρατία στα Εξάρχεια να αποκοπεί και να ειδωθεί ξέχωρα από τον συνολικότερο κοινωνικό αγώνα, τις θέσεις τις πρακτικές και την πολιτική παρουσία μας σε αυτόν.

Ο αγώνας δεν αυτοπεριορίζεται χωροταξικά, δεν είναι μονοθεματικός ούτε και μονοδιάστατος σε μέσα και πρακτικές. Απλώνεται οπουδήποτε βρει πρόσφορο έδαφος σε κάθε γωνιά του χώρου, αναπτύσσεται σε πλήθος κοινωνικοταξικών ζητημάτων και μετώπων και διεξάγεται πολύμορφα με πληθώρα δράσεων και πρωτοβουλιών οριζόντια και από τα κάτω.

Γι αυτό άλλωστε, χάρη και στην αλληλεγγύη των αγωνιζόμενων, ο αντιεξουσιαστικός αγώνας αποδείχτηκε τελικά ασύλληπτος και ακατάβλητος μέσα στα χρόνια από την καταστολή, ανυποχώρητος στις απειλές και τους εκβιασμούς, εχθρικός στην κηδεμόνευση, τη συνδιαλλαγή και τους πολιτικούς συμβιβασμούς και διεισδυτικός στα κομμάτια της κοινωνίας στα οποία απευθύνεται, κριτικά μα και αλληλέγγυα. Ενώ σε αντίθετη περίπτωση, ο αγώνας βυθίζεται και απομονώνεται μέσα στον τοπικισμό, τον αυτοπεριορισμό και τον ίδιο τον εαυτό του και σύρεται σε συμβιβασμούς και συνθηκολογήσεις από διάφορους θεσμικούς, φορείς και παράγοντες της διαμεσολάβησης, της συνδιαλλαγής και των "πολιτικών διεξόδων".

Δεν μας τρομάζουν τα επιτελεία και τα τσιράκια της αντιεξεγερτικής ιδεολογικής και κατασταλτικής εκστρατείας του κράτους και δεν μας συγκινούν οι επίδοξοι συνομιλητές τους για την εξεύρεση πολιτικών λύσεων και διεξόδων, είτε σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο είτε σε επίπεδο συνοικίας.

Διακρίνουμε παντού γύρω μας κι απέναντί μας όλα τα σημάδια του φόβου και της αγωνίας που γεννά μέσα στις συνθήκες της γενικευμένης κρίσης κι αποσύνθεσης του συστήματος η ζωντανή μνήμη και η απειλή της ανεξέλεγκτης κοινωνικής εξέγερσης του Δεκέμβρη, και παραμένουμε σταθερά στους δρόμους του αγώνα που άνοιξαν και φωτίστηκαν από εκείνη την έκρηξη οργής, αξιοπρέπειας και αλληλεγγύης και που, παρά τις κατασταλτικές και αφομοιωτικές προσπάθειες του κράτους, παραμένουν πάντα ανοιχτοί.

Όσο κι αν τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά προσπαθούν με κάθε τρόπο κι μέσο να κλείσουν τους ανοιχτούς δρόμους που οδηγούν στην κοινωνική ανατροπή κι να σταματήσουν αυτούς που τους βαδίζουν δεν θα τα καταφέρουν.

Η ισχύς τους, όσο και αν πασχίζουν να είναι και να φαίνεται απεριόριστη, δεν είναι, και ποτέ δεν θα είναι όσο υπάρχει συνειδητή άρνηση, αντίσταση κι αλληλεγγύη. Οι δρόμοι είναι γεμάτοι εκπλήξεις και οι θύελλες έρχονται απρόβλεπτες κι ασυγκράτητες...

Η κοινωνική εξέγερση είναι πάντα δίκαιη. Ενός Δεκέμβρη, μύριοι έπονται!

ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΓΚΡΟΜ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ
ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΤΟΜΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΝΕΟΛΑΙΟΥΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΣΤΗ ΝΙΚΑΙΑ

